

N. Jensen-Nybjerg: Da jeg i det hele og store er enig med mit Partis Ordfører, har jeg kun forlangt Ordet for at gøre en kort Bemærkning. Angaaende Grundlaget for Paaligningen vil jeg sige, at jeg haaber, man kan naa det, man har tilsigtet, at faa omvurderet Jorden saadan, at der virkelig fremkommer en Brugsværdi i Stedet for en Handelsværdi. Men det, jeg egentlig har ønsket at sige, angaar § 11. Der er der et Par Skel, som jeg finder ret uheldige. Det gælder for det første den Bestemmelse, hvorefter Kartoffeldyrkere, som har vurderet deres Ejendom til mindre end 20,000 Kr., kan faa en 5 Kr.'s højere Pris for deres Kartoffler end de, der har vurderet deres Jord til over 20,000 Kr. Det er ikke noget godt Skel, og jeg synes, det er uheldigt at sætte det, men lad det være, som det vil. Bestemmelsen sætter ogsaa et Skel nedad, og det er mere uheldigt, idet kun den, der avler 60 Tdr., kan faa godt af Bestemmelsen om de 5 Kr. Med andre Ord ingen Husmand med 3—4 Tdr. Land kan faa Nytte af den højere Pris, og da det ser ud til, at der er ret stor Mangel paa Saa-sæd, men rigeligt af Kartoffler, vil sikkert mange Husmænd have lettere ved at skaffe sig et Parti Læggkartofler og derved skabe sig et Udbytte ved Kartoffeldyrkning, hvis de kan faa den højere Pris. Jeg henstiller saavel til den højtærede Minister som til det ærede Udvalg, om de ikke vil tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg tror, det vilde have stor Betydning for vore Husmænd, om de kunde faa Del i denne Overpris, men skal de levere 60 Tdr. for at opnaa det, kan ingen Husmand faa Gavn af Bestemmelsen.

Gerud Jensen: Det er nødvendigt ved Lov at foretage en Udskrivning af Korn for at sikre Befolkningen tilstrækkelig Ernæring, derom er alle Partier paa Rigsdagen enige. Og det gælder, tør jeg sige, alle i dette Land, der driver Landbrug som Erhverv. Der har aldrig fra deres Side lydt Røster imod, at de skulde levere tilstrækkeligt til Befolkningens Ernæring. Men naar der har været Tale om at paaligne mere end, hvad der var Brug for i dette Øjemed, er der protesteret fra Landbruget, og jeg mener, at denne Protest har været berettiget. Derfor vil jeg tilraade, at en Tvangsudskrivning af Korn ikke overstiger det, man anser for nødvendigt til Befolkningens Ernæring. Efter at forskellige Udvalg, der har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, er kommet til det Resultat,

at 7½ Mill. Tdr. er et tilstrækkelig stort Kvantum, bør der efter min Mening ikke udskrives mere. Selve denne Udskrivning vil tyngte haardt paa Landbruget og ikke mindst paa det mindre Landbrug, for hvilket den dyriske Produktion har været Hovedindtægten. At udskrive 2 Mill. Tdr. mere vil absolut medføre, at flere og flere Landbrug bliver helt eller delvis kvægløse, og det, mener jeg, vil være til ubodelig Skade ikke alene for Landbruget, men for hele vort Samfund. De trange Tider, vi gennemgaar navnlig paa Ernæringsvæsenets Omraade, har til fulde godtgjort, at Landbruget er vort bærende Erhverv, og jeg indrømmer det rigtige i, som der har været talt om i de foregaaende Møder i disse Dage, at vi nok maa have noget Korn til Udveksling for Varer, som vi selv trænger haardt til, og til at hjælpe vore Broderlande med, men jeg mener, at dette Kvantum Korn, hvor meget det nu bliver, maa falde udenfor den egentlige Udskrivning. Det maa Regeringen købe.

Jeg ønsker derfor at omtale Grundlaget for denne Kornudskrivning. Ogsaa sidste Aar havde vi en Kornordning, og da var Jordværdien det Grundlag, hvorpaa vi udskrev Kornet. I dette Lovforslag er ligeledes Jordværdien benyttet som Grundlag. Men alle, der har beskæftiget sig med Kornloven sidste Aar, lige fra Ernæringsraadet og ned til de kommunale Nævn, vil erkende, at det er et højt uretfærdigt Grundlag. Jordværdien er meget forskelligt ansat i Landets forskellige Egne, ja, indenfor samme Skyldkreds. Der kan ligge Kommuner ved Siden af hinanden, i hvilke Ansættelsen er overmaade forskellig, og endog indenfor samme Kommune findes der undertiden stor Forskel i Ansættelserne af Jordværdien. Derfor maa denne som Ligningsgrundlag virke uheldigt. Nu er der sagt af flere ærede Talere, at vi har dog nu et Aar arbejdet med denne Kornligning med Jordværdien som Grundlag, saa vi har nogen Erfaring. Ja, vi har den Erfaring efter min Mening, at den er højt uheldig, og naar det erkendes, og det tør jeg paastaa, alle vil indrømme, der har haft med Sagen at gøre, synes jeg, vi ikke skulde blive ved dette Grundlag, men søge at faa et bedre. Det er maaske vanskeligt at faa noget bedre.

Jeg har naturligvis ikke overset, at der i Lovforslaget staar, at Ansættelserne af Jordværdien skal revideres, og det kan godt være, at denne Revision i nogen Maade kunde tilraade Bod paa Uretfærdigheden. Men jeg minder blot om et Forhold, som